

Spørgsmaal bør overvejes i en Kommission, om man ikke kan gaa til — indenfor visse Grænser i alt Fald — at fastsætte Anmeldelsespligt for Arbejdsgiverne. Nu er Forholdet jo det, at Arbejdsgiverne ingen Anmeldelsespligt har, og det kaster et særligt Skær over de Arbejdsgivere, som anmelder. Ganske anderledes vilde det være, hvis der var Anmeldelsespligt. I saa Tilfælde skulde de følge Loven; saa var Anmeldelsen ikke andet end Opfyldelse af deres Pligt i Henhold til gældende Lov. Dette Spørgsmaal anser jeg for at være meget vigtigt, og det kan i Virkeligheden i højeste Grad blive bestemmende for, om vi kan faa den forødnede Kontrol gennemført. Derfor mener jeg, at det vil være et af de Spørgsmaal, som absolut bør gennemdrøftes og overvejes, inden vi i Rigsdagen kommer til at beskæftige os med Sagen paa ny.

Udover, hvad jeg nu har sagt, skal jeg ikke forlænge denne Debat meget. Jeg har det Indtryk, særlig efter de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede 17de tillægsmandathavende Medlem af Folketinget (Harboe) saavel som ogsaa fra det ærede 24de Medlem for København (Laurits Jensen) og fra det ærede 20de Medlem for København (Ivar Berendsen), at vi nok i Udvalget bliver enige om at faa Sagen forberedt paa en Maade, som vi alle kan have Tillid til, at Enkelthederne er saa vel forberedte, saa at vi i en kortere Tid kan gøre Sagen færdig her paa Rigsdagen. Thi vi maa jo være klare over, at hvor stor og omfattende denne Sag end er, kan vi kun faa kort Tid til vor Raadighed til dens Gennemførelse. Det følger af de ekstraordinære Forhold. Jeg giver den ærede Minister Ret, naar han fremhævede, at skal vi gaa i Gang med at forberede Sagen til Efteraaret, kan der ifølge Sagens Natur kun blive kort Tid hertil for Rigsdagen.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Peder Hedebøl) udtalte sig — hvad jeg meget beklager — mindre velvilligt overfor den Tanke, jeg fremsatte. Han sagde: Vi har jo Nævnet og Tilsynsraadet. Betydningen deraf har jeg allerede dælet ved. Men saa sagde det ærede Medlem yderligere: Hvis der var Tale om noget nyt, saa havde sikkert Nævnet og Tilsynsraadet taget fat; det kunde jeg stole paa. Men der er jo netop Tale om noget nyt her. Det siges udtrykkeligt i Bemærkningerne, at der meget vel kan være Tale om andre Principer. Vi skal altsaa maaske ind paa gan-

ske nye Principper med Hensyn til denne Sag. Derfor forekommer det mig, at det ærede Medlems Imødegaaelse ikke var heldig. Jeg har den absolutte Opfattelse, at det vil vise sig heldigt for denne Sags Fremme, om vi til Efteraaret kan faa et Forslag frem, der er forberedt paa en saa alsidig Maade, at vi fra alle Dele af Rigsdagen kan indrømme dette og føle os betryggede derved. Derfor mener jeg, det er ønskeligt, at vi overvejer Spørgsmaalet i et Udvalg og bliver enige baade indbyrdes og med Ministeren om den Fremgangsmaade, som det vil være naturligt at følge.

Peder Hedebøl: Ogsaa jeg skal forsøge at fatte mig i Korthed. Der er jo nu diskuteret længe om denne Sag, og hvis man vilde gaa ind paa alle de Punkter, der er fremførte, og som kunde trænge til Imødegaaelse, vilde det lægge Beslag paa megen Tid. Det skal jeg derfor ikke gøre. Jeg maa sige, at jeg er glad ved at kunne fastslaa, at i det store og hele har det foreliggende Lovforslag jo faaet en ret god Modtagelse, idet man fra alle Sider — saaledes har jeg forstaaet det — anerkender Nødvendigheden af at forny den bestaaende Lov under Hensyn til den Arbejdsløshed, der fremdeles er til Stede. Der er kun Divergens om, hvorledes man for den videre Fremtid skal indrette sig, og paa hvilken Maade man der skal naa det bedste Resultat.

Jeg er endvidere glad ved at kunne konstatere, at nogen egentlig Kritik af Kasserne som saadanne, af deres Funktion, Virkemaade og Administration af de Midler, det drejer sig om, er egentlig ikke fremkommet. Det glæder mig at kunne fastslaa dette, fordi jeg af personligt Indseende og personlig Erfaring ved, hvilket brydsomt og i mange Henseender utaknemmeligt Arbejde, Kasserne's Funktionærer maa udføre, og for hvilken yderst beskedene Godtgørelse dette Arbejde ydes. Jeg ved endvidere, at der fra Kasserne Side lægges al mulig Samvittighedsfuldhed for Dagen og udfoldes Bestræbelser for at røgte den Opgave, der er lagt paa dem, paa en for Samfundet tilfredsstillende Maade. Ja, ganske vist rørte Folketingsmand Pitzner lidt ved dette, idet han udtalte, at han troede nok, at under normale Forhold blev Kasserne administreret paa en god Maade. Der kan jo deri ligge en Antydning af — jeg ved ikke, om det skal forstaaes saaledes —, at under de nuværende ekstraordinære Forhold er Admini-